

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyně Mgr. Adélou Baranovou v hlavním líčení konaném dne 20. října 2021 v Lounech,

takto:

Obžalovaný J. T. [redacted], narozený [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted]

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěné době, nejméně od února 2019 do 14. 5. 2020, v úmyslu docílit obnovení vztahu s bývalou družkou Š. [redacted] Š. [redacted] nar. [redacted] tuto poškozenou a její babičku J. [redacted] V. [redacted] nar. [redacted] obě bytem [redacted] opakovaně kontaktoval prostřednictvím pevné telefonní linky s účastnickým telefonním číslem [redacted] umístěné v místě jejich trvalého bydliště, a to v různých denních a nočních hodinách, do února 2020 s četností přibližně jednou měsíčně a poté s každodenní četností tak, že zanechával vzkazy na záznamníku, kdy v období od 21. 3. 2020 do 14. 5. 2020 takto zaslal 91 zpráv, v nichž za užití vulgárních výrazů hrozil oběma poškozeným usmrcením, uváděl, že je sleduje, pořizuje si nahrávky a je obeznámen s pohybem v místě bydliště, že přijede a zabije domácí zvířectvo a psa, že na hřbitově vezme urnu zemřelého manžela poškozené V. [redacted] a její obsah vysype v Praze, přičemž jeho jednání bylo pro poškozené vysoce obtěžující a psychicky vyčerpávající, vyvolalo v nich důvodnou obavu o jejich život a zdraví,
- 2) od blíže nezjištěné doby nejméně do 9. 5. 2020 po přezení 2 metry vysokého zděného oplocení nejméně v 15 případech vnikl na pozemek rodinného domu v obci [redacted] v užívání Š. [redacted] Š. [redacted] nar. [redacted] a J. M. [redacted] nar. [redacted] obě bytem [redacted] a na různých místech zde umístil skryté kamery určené ke sledování osob nacházejících se v domě a na pozemku, v době od 21:00 hodin dne 22. 3. 2020 do 09:00 hodin dne 23. 3. 2020, poté, co týmž způsobem vnikl na pozemek, v úmyslu způsobit otravu domácích zvířat nabídl kříženci belgického vlčáka v hodnotě 6.000 Kč slyšícímu na jméno [redacted] k pozření vuřt s 5-6 napínáčky o délce 1-2 cm, přičemž pes následně potravu vyzvracel, v případě průchodu potravy

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

trávicím traktem by pes uhynul pozvolným, zdoluhavým způsobem v silných bolestech, volně přístupném chlévě dále v králikárně nabídl osmi chovným králíkům rasy Burgonské a Kalifornské v celkové hodnotě 4.000 Kč v majetku poškozené J. V. nar. k pořízení blíže nezjištěný jed určený k hubení hlodavců, důsledkem čehož došlo k jejich úhynu pozvolným, zdoluhavým a bolestivým způsobem, a dne 4. 5. 2020 v době od 03:00 hodin do 05:30 hodin za pomoci předem donesené pily ořezal větve tůje nacházející se u zdi na pozemku,

- 3) v období od února 2019 do 8. 5. 2020 po přelezení vrat o výšce 180 cm nejméně v 10 případech vnikl na pozemek rodinného domu v obci J. v užívání T. H. nar. D. H. nar. a J. H. nar. za účelem instalace skryté kamery určené ke sledování osob nacházejících se v domě a na pozemku,
- 4) v době nejméně od 15. 8. 2019 do 11. 5. 2020 v úmyslu docílit obnovení vztahu s bývalou družkou Š. Š. nar. s každodenní četností kontaktoval poškozeného T. H. nar. bytem prostřednictvím účastnického telefonního čísla ze kterého zasílal SMS zprávy na účastnické telefonní číslo poškozeného, jemuž hrozil zabitím, zastřelením, otrávením, vykopáním hrobu, přičemž uváděl, že jeho a jeho rodinu sleduje, a zná jejich denní program, přičemž takto v průběhu března 2020 zaslal celkem 87 SMS zpráv, a dále nejméně od 24. 12. 2019 do 11. 5. 2020 kontaktoval poškozenou D. H. nar. bytem prostřednictvím jejího mobilního telefonu s účastnickým telefonním číslem na které jí zasílal SMS zprávy, jimiž jí hrozil zabitím a zapálením domu, kdy v období od 3. 5. 2020 do 8. 5. 2020 takto zaslal 58 zpráv, přičemž uváděl, že její rodinu sleduje, přičemž jeho jednání bylo pro poškozené vysoce obtěžující a psychicky vyčerpávající a vyvolalo v nich důvodnou obavu o jejich život a zdraví,
- 5) v době od 14. 5. 2020 do 18. 5. 2020 kontaktoval poškozenou J. B. nar. bytem prostřednictvím účastnického telefonního čísla ze kterého zasílal SMS zprávy na účastnické telefonní číslo poškozené, již za užití vulgárních výrazů hrozil fyzickou likvidací, přičemž jeho jednání bylo pro poškozenou vysoce obtěžující a psychicky vyčerpávající a vyvolalo v ní důvodnou obavu o její život a zdraví,

tedy

pod body 1), 4) a 5)

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

pod body 1), 4)

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví, vyhledával jeho osobní blízkost a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací písemně nebo jinak kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu a jeho život a zdraví, život a zdraví osob jemu blízkých,

pod body 2) a 3)

neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu užil násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

pod bodem 2)

zčásti týral zvíře trýznivým způsobem, způsobil mu takovým činem smrt a čin spáchal na větším počtu zvířat, a zčásti se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k týrání zvířete trýznivým způsobem, způsobení mu takovým činem smrti a spáchání činu na větším počtu zvířat,

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k poškození cizí věci a způsobení tak na cizím majetku škody nikoli nepatrné,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

čímž spáchal

pod body 1), 4) a 5)

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

pod body 1), 4)

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) trestního zákoníku,

pod body 2) a 3)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu nedokonaný přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku,

pokus přečinu poškození cizí věci podle § 21 odst. 1, § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 9. 2020 zák. č. 40/2009 Sb., § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dvou a půl) roku.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba v trvání 3 (tří) roků za současného vyslovení dohledu.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se ukládá přiměřená povinnost ve zkušební době hradit škodu, kterou trestnými činy způsobil a dále přiměřené omezení zdržet se kontaktování poškozené J. V. , narozená .

Podle § 99 odst. 4 trestního zákoníku se ukládá ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost, aby uhradil poškozené J. V. , narozená , bytem , na náhradě majetkové újmy částku 4 000 Kč a dále na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená J. V. , narozená , bytem , odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech podána obžaloba pro skutky uvedené ve výroku o vině tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se v hlavním líčení k projednávané trestné činnosti, jež je mu kladena za vinu, doznal, prohlásil svou vinu a souhlasil s použitou právní kvalifikací. Ke své osobě uvedl, že je zaměstnán u Dopravního podniku v Praze jako řidič. Jde zde zaměstnán od roku 2016 na dobu neurčitou. měsíčně si vydělá cca 35 000 Kč čistého. Bydlí na v domě se svými rodiči. Od května 2020 dochází k psychiatrovi MUDr. Eremiášovi. V současné době jej návštěvu dvakrát do měsíce. Snaží se na sobě pracovat, aby se zlepšil. Předtím trpěl úzkostí, stresem, že jej nikdo nechce, že jej nikdo nevnímá. Z tohoto stavu plyna jeho trestná činnost. Užívá léky, ale nevzpomíná si na jejich název. Důvod hospitalizace byl z obavy z hlavního líčení, ale již se nechce nechat hospitalizovat. Báł se hlavního líčení a případného vězení. Měl i obavu se setkání s poškozenou a paní Š. Vyjádřil souhlas s uložením ochranného léčení v ambulantní formě. V současné době není trestně stíhán pro další trestnou činnost. Trestní řízení je pro něj dostatečným ponaučením. Nad svým jednáním znovu vyjádřil lítost, je si vědom, že se poškozená musela cítit hrozně. Uvědomoval si následky svého jednání v době páčání trestné činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

3. Podle § 206c odst. 4 trestního řádu soud přijal prohlášení viny obžalovaného ve vztahu ke všem skutkům dle podané obžaloby a podle § 206c odst. 6 trestního řádu rozhodl o tom, že se dokazování v rozsahu prohlášení viny, tedy ve vztahu k žalovaným skutkům, nebude provádět.
4. Soud dále provedl dokazování směřující k uložení a výši trestu a k náhradě majetkové a nemajetkové újmy.
5. Ve věci byla slyšena poškozená J. V. , která při hlavním líčení vypověděla, že se za své problémy styděla, proto nevyhledala odbornou pomoc, pouze navštívila obvodního lékaře, který žádné léky nepředepsal. Dále popsala, že největší strach měla z toho, že by obžalovaný vezme urnu jejího manžela a rozpráší jej někde po Praze. Ten strach trvá do dnes. V roce 2020 probíhaly telefonáty a SMS denně. Obžalovaného viděla naposledy v lednu 2019. Bála se po celou dobu spíše o život vnučky, než o svůj. Pořádila taky v březnu 2021 kamerový systém, které byl nainstalován v tom samém měsíci. Zejména policie vyžadovala kamerové záznamy. Požaduje proplatit zakoupení a instalaci kamerového záznamu a dále škody způsobenou úmrtím králíků ve výši 4 000 Kč. K jednání, ke kterému docházelo, v roce 2021 uvedla, že se k němu vnučka přiznala pod nátlakem, sdělila jí, že to neudělala.
6. Obžalovaný po svědecké výpovědi poškozené se jí i její rodině omluvil. vyjádřil lítost nad svým jednáním. Chodí na léčení a snaží se na sobě pracovat. Přislíbil, že jí ani její rodině již neublíží.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, soud zjistil, že obžalovaný v době píchání trestné činnosti netrpěl dušením chorobou ve smyslu psychózy ani závislosti na alkoholu či jiné návykové látce. Intelekt je v pásnu podprůměru, je zde smíšená porucha osobnosti, která je simplexní, nezralá, emočně a afektivně nestabilní, senzitivní vztahovačná až s rysy schizoidními a histriónskými a paranoidity. Motiv trestných činů vycházel z osobnostních rysů a jeho reaktivity. Motivem byly subjektivně zkresleně vnímané nespravedlnosti ze strany poškozených. Nejsou známky, že by trestnou činností páchal pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. Obžalovaný se dobrovolně psychiatricky léčí, dochází na psychoterapie, není však ještě dostatečně stabilizován, doporučeno uloženo ochranného léčení psychiatrického ambulantní formou. Rozpoznávací schopnosti byly v době spáchání sníženy částečně a schopnosti ovládací byly sníženy částečně, měrou podstatnou. Stav obžalované není zcela stabilizován, tíže dekompenzace však není takového rázu, aby mu bránila vnímat průběh a význam jednání soudu a porozumět jeho obsahu. jeho schopnost navázat a udržet dlouhodobě funkční vztah, včetně vztahu k ženám, je silně narušen. Věrohodnost obžalovaného je z hlediska úrovně intelektu, tak poruchy osobnosti, snížena. Konkrétní věrohodnost, postoj obžalovaného k podání konkrétní výpovědi, je snížena, což se projevilo jak v klinickém vyšetření, tak v testovaných metodách.
8. Z pracovního hodnocení obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný je u Dopravního podniku hlavního města Prahy zaměstnán jako řidič od 8. 2. 2016 v pracovním poměru, který doposud trvá. Pracovní morálka a docházka je standardní, bez závad.
9. Ze zprávy psychiatra MUDr. Eremiáše ze dne 11. 10. 2021 vyplývá, že obžalovaný je ambulantně léčen pro deprese v reakci na soudní řízení proti jeho osobě. Trvají propady nálad, exhauscce, hyporhexie, výrazný úbytek váhy, snížená výkonnost. Pobírá vysoké dávky psychofarmak, neuspokojivý stav, nedaří se stabilizovat. Doporučen k hospitalizaci ke stabilizaci stavu a nastavení medikace.
10. Dále byl předložen přestupkový spis Městského úřadu v Lounech, sp.zn. MULN/12327/436/2021/OS-PR/MA, ze kterého bylo zjištěno, že docházelo k jednání, ve kterém byl spatřován přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., některých přestupcích, přičemž podezřelou byla vnučka poškozené Š. Š. Vzhledem k tomu, že poškozená V. nedala souhlas se zahájením řízení, bylo řízení odloženo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

11. Ze servisního a montážního protokolu plyne, že dne 25. 3. 2021 byla provedena instalace kamerového systému do rodinného domu na adrese [REDAKCE] u paní V [REDAKCE]. Cena na kamerový systém včetně instalace byla 17 054,50 Kč.
12. Z centrální evidence stíhaných osob bylo zjištěno, že obžalovaný není v současné době trestně stíhán pro další trestnou činnost. Z popisu evidence rejstříku trestů obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný nemá doposud žádný záznam, je tedy osobou bezúhonnou.
13. Při úvaze o výši a druhu trestu obžalovaného postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Na straně obžalovaného je spatřována polehčující okolnost a to v učiněném prohlášení viny, které soud přijal a ke své trestné činnosti se doznal. U hlavního líčení vyjádřil lítost nad svým jednáním a veřejně se omluvil poškozené V [REDAKCE]. Dále je osobou bezúhonnou a není ani stíhán pro další trestnou činnost. Na straně obžalovaného lze pak spatřovat přitěžující okolnost, že se dopustil vícero trestných činů. Soud je názoru, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout uložením trestu, který není spojený s osobním omezením osobní svobody, tedy uložením trestu výchovného. Soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládal obžalovanému trest úhrnný, jelikož se dopustil vícero trestných činů. Soud ukládal trest odnětí svobody podle nejprísnější trestní sazby, tedy podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku účinného do 30. 9. 2020, jelikož pozdější úprava o proti stávající je pro obžalovaného příznivější. Obžalovaný je tedy ohrožen trestní sazbou od 1 roku do 5 let. Soud ukládal trest stále v dolní polovině zákonné trestní sazby a to ve výměře 2,5 roku. Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků za současného vyslovení dohledu. Dohled byl uložen zejména z toho důvodu, aby probační úředník dohlížel na obžalovanému, pomáhal mu povinnost hradit škodu, která mu byla uložena. Dále, aby mu napomáhal k životu řádného života. Dále byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost hradit ve zkušební době škodu, kterou trestnými činy způsobil a dále přiměřené omezení, aby se zdržel kontaktování poškozené J [REDAKCE] V [REDAKCE]. Bude tedy na obžalovaném, aby nejen soudu prokázal, že se jednalo o jednorázové vybočení z jinak řádného vedení života s vědomím, že v případě dalšího spáchání trestné činnosti, mu bude uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody.
14. Dále bylo obžalovanému uloženo ochranné opatření, a to ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou, a to zejména s ohledem na vypracovaný znalecký posudek (viz odstavec 7), přičemž sám obžalovaný si uvědomuje, že se musí léčit, proto i dobrovolně v současné době dochází k psychiatrovi MUDr. Eremiášovi. Obžalovaný není doposud zcela stabilizován, proto je nutné na něj působit ochranným opatřením, což by mělo vést ke stabilizaci obžalovaného a předejití případnému dalšímu páchání trestné činnosti.
15. Soud dále rozhodoval o náhradě majetkové a nemajetkové újmy, jelikož se řádně a včas poškozená V [REDAKCE] připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 4 000 Kč za usmrcené králíky a s částkou 17 054,50 Kč za pořízení a instalaci kamerového systému. Dále se připojila s nemajetkovou újmou ve výši 500 000 Kč. Co se týká náhrady škody za majetkovou újmu, soud poškozené přiznal částku 4 000 Kč za usmrcené králíky, přičemž tato částka vychází i z odborného vyjádření, které bylo zpracováno. Naopak soud jí se zbytkem svého nároku odkázal nařízení ve věcech občanskoprávních a to zejména s ohledem na to, že nemohl přiznat pořízení a instalaci kamerového systému, jelikož k němu došlo až cca 10 měsíců od ukončení trestné činnosti obžalovaného. Co se týče nemajetkové újmy, poškozená se připojila s částkou 500 000 Kč, kterou zdůvodnila délkou jednání obžalovaného a intenzitou psychického násilí vůči ní a její vnučce. Dále počtem opakovaných, vulgárních a agresivních SMS zpráv, volání i hlasových zpráv, otrávení králíků a pokus o otrávení psa poškozené, pořezání stromů a tújí. S ohledem na shora popsané skutkové závěry je zřejmé, že obžalovaný popsaným jednáním způsobil poškozené dlouhodobě psychické obtíže, a poškozená se za své problémy styděla, proto nevyhledala odbornou pomoc, pouze navštívila obvodního lékaře. prožité události traumatizují poškozenou až do současnosti a měly dopad nejen na ní, ale i na její vnučku, se kterou žije. Soud s ohledem na skutkové závěry a výslech poškozené shledal, že v případě poškozené je odůvodněno ve smyslu § 2956 občanského

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

zákoníku rozhodnutí o uložení povinnosti obžalovanému k odčinění duševních útrap prožitých poškozenou, a to za prožitky v souvislosti se skutky 1 a 2. Částka požadovaná poškozenou soudy přijde nadhodnocena, když poškozená nedoložila žádné lékařské zprávy o svém duševním zdraví, proto soud vycházel pouze z její výpovědi. Soud proto považuje při zohlednění dostupné související judikatury částku 100 000 Kč za přiměřenou a srovnatelnou s výší jiných nemajetkových újem, a proto rozhodl podle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného určenou částku poškozené uhradit. Se zbytkem svého nároku byla poškozená v souladu s § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 20. října 2021

Mgr. Adéla Baranová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Okresního soudu v Lounech Mgr. Ing. Jan Jouza rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. prosince 2019 v Lounech,

takto:

Obžalovaný X. H. N., narozený [redacted], trvale bytem [redacted]

je vinen, že

dne 25. 7. 2019 od blíže nezjištěné doby ve večerních hodinách do nejméně 23.45 hodin ponechal na pozemku prodejny svého bratra C. D. Ch. v obci [redacted] kozu svázanou za nohy do kozelce pomocí provázku a elektrikářské pásky v kovové kleci o velikosti 60x150x80 cm bez poskytnutí vody a potravy, zvíře bylo nuceno ležet pouze na pravém boku bez možnosti pohybu,

tedy

týral zvíře zvláště surovým a trýznivým způsobem

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku, § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 45.000,- Kč (čtyřicet pět tisíc korun českých), který se skládá ze 100 (sto) denních sazeb ve výši 450,- Kč (čtyři sta padesát korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obviněnému umožňuje zaplacení peněžitého trestu ve splátkách 4.500,-Kč měsíčně vždy do každého 20. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to kozy bílé barvy, která byla obžalovaným vydána a nachází se v útulku pro opuštěná zvířata v Jimlíně.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný a státní zástupce vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 2. prosince 2019

Mgr. Ing. Jan Jouza v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Lounech vydal dne 2. května 2018 podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný M. Š., narozený , trvale bytem ,
adresa pro doručování , bez zaměstnání,

je vinen, že

dne 5. 4. 2018 kolem 17.15 hodin v
pod vlivem alkoholu nejméně pětkrát velkou silou kopl do svého psa - feny hnědé barvy, krátkosrsté, křížence bígla a neznámého plemene ve věku cca 1,5 roku, středního vzrůstu jménem , kterou měla na vodítku jeho přítelkyně P. H., nar. , přičemž pes po tomto útoku zůstal bezvládně ležet na chodníku,

tedy

týral zvíře surovým způsobem veřejně a na místě veřejnosti přístupném,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku, a § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody ve výměře 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obviněnému ukládá trest propadnutí věci, a to: pes – fena křížence bígla a neznámého plemene, hnědé barvy, krátkosrstá, věk cca 1,5 roku, středního vzrůstu, slyšící na jméno .

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat odpor u Okresního soudu v Lounech. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Louny 2. května 2018

Mgr. Kamil Vacík, v.r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. října 2017 o odvolání obžalovaného F. Š., narozeného , okres , proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 30. 5. 2016, č. j. 3 T 17/2016-68 t a k t o :

Podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek z r u š u j e a z důvodů podle § 222 odst. 2 tr. řádu se věc vedená pro skutek, jehož se měl obžalovaný dopustit tím, že

dne 15. 10. 2015 v blíže nezjištěné době od 11:30 do 12:00 hodin ve , několikrát udeřil násadou od motyky do různých částí těla psa rasy krátkosrstý jezevčík, který na dvůr vnikl po překonání oplocení ze dvora sousedního domu č. p. následkem úderů utrpěl pes akutní frakturu předloketních kostí levé hrudní končetiny, akutní frakturu horní čelisti, subluxaci krční páteře, zhmoždění a edém mozku a míchy, přičemž vzhledem k rozsahu a charakteru zranění byl veterinářem utracen,

v němž byl obžalobou spatřován přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

p o s t u p u j e Městskému úřadu Podbořany.

Odůvodnění:

I.

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 30. 5. 2016 č. j. 3T 17/2016-68 byl obžalovaný F. Š. za přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jehož se dle napadeného rozsudku měl dopustit tím, že dne 15. 10. 2015 v blíže nezjištěné době od 11:30 do 12:00 hodin ve Vrutku, okres Louny, v dvoře u domu několikrát udeřil násadou od motyky do různých částí těla psa rasy krátkosrstý jezevčík, který na dvůr vnikl po překonání oplocení ze dvora sousedního domu č. p. 139, následkem úderů utrpěl pes akutní frakturu předloketních kostí levé hrudní končetiny, akutní frakturu horní čelisti, subluxaci krční páteře, zhmoždění a edém mozku a míchy, přičemž vzhledem k rozsahu a charakteru zranění byl veterinářem utracen, odsouzen podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku mu byla stanovena přiměřená povinnost podle svých sil uhradit škodu, kterou přečinem způsobil. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu mu byla dále stanovena povinnost zaplatit poškozené J. K. nar. trvale bytem na na náhradu škody částku 565,- Kč.

II.

Proti tomuto rozsudku podali včasné odvolání jednak obžalovaný, jednak státní zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

II. 1.

Obžalovaný svým odvoláním napadá všechny výroky rozsudku.

Namítá, že okresní soud vycházel z výpovědi poškozené J. K. jejíž výpovědi z přípravného řízení a hlavního líčení se liší, a tudíž nemohou být věrohodné. Nesouhlasí s názorem okresního soudu, že mu nemůže desetikilogramový pes ublížit. Navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby byl obžaloby zproštěn.

II. 2.

Státní zástupce svým odvoláním brojí proti uloženému trestu, který považuje za nepřiměřeně mírný. Poukazuje zejména na lhostejnost a bezcitnost obžalovaného a nedostatek jeho lítosti. Dle jeho názoru jednání obžalovaného nebylo jednáním v krajní nouzi.

Přestože obžalovaný dosud nebyl soudně trestán ani projednáván přestupkovou komisí, nelze akceptovat uložení trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, neboť postoj obžalovaného ke způsobenému následku je zcela lhostejný. V přípravném řízení ani v hlavním líčení neprojevil ani v nejmenším lítost nad tím, že způsobil smrt zvířete, majitelce se neomluvil, naopak ji samotnou viní ze smrti jejího psa. Z dokazování vyplývá, že pro něj byla důležitější skutečnost, aby jezevčík neobskočil jeho čistokrevnou fenu, když měl domluveno její krytí, než zdraví, a především život jiného psa. Fakticky tak povýšil své zájmy nad zájmy ostatních.

Dle státního zástupce je zřejmé, že nebyly naplněny podmínky krajní nouze a přístup obžalovaného k zájmům chráněným trestním zákoníkem je zcela lhostejný. Navrhuje, aby krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3, 4 tr. řádu rozhodl tak, že se obžalovaný odsuzuje podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců, jehož výkon bude podle § 81 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců.

III.

Krajský soud o obou uvedených odvoláních již jednou rozhodl svým rozsudkem ze dne 14. září 2016, č. j. 4 To 285/2016-81, a to tak, že podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil, podle § 259 odst. 3 tr. řádu obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby pro výše popsany skutek zprostil, poškozenou J. K. s jejím nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních a odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu zamítl.

Krajský soud neshledal žádné vady řízení předcházejícího vydání napadeného rozsudku, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí, a za správná považoval též pro věc podstatná skutková zjištění okresního soudu.

Naproti tomu se neztotožnil s právní kvalifikací prokázaného jednání obžalovaného, k níž dospěl okresní soud. Krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný nenaplnil ani zákonné znaky základní skutkové podstaty vytýkaného přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 tr. zákoníku, tím méně pak znaky skutkové podstaty kvalifikované dle odstavce 2 písm. b) citovaného paragrafu, jak je mu kladeno za vinu podanou obžalobou a jak uzavřel okresní soud v napadaném rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

Objektivní stránku skutkové podstaty přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 tr. zákoníku naplní ten, kdo týrá zvíře

- a) zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem, nebo
- b) surovým nebo trýznivým způsobem veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném.

Krajský soud ve svém předcházejícím rozhodnutí shledal, že jednání obžalovaného ani jedné z těchto alternativních skutkových podstat podřadit nelze, a to předně z toho důvodu, že obžalovaný zvíře netýral.

Co se rozumí týráním zvířete, trestní zákoník nekonkretizuje. Obecně je jím určitý způsob zlého nakládání s živým tvorem, které mu působí útrapy a příkoří. Charakteristiku týrání zvířat obsahuje ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, které možné způsoby týrání vyjmenovává pod písmeny a) až w).

Ze všech zde uvedených způsobů týrání v posuzované věci dle názoru krajského soudu připadaly do úvahy v podstatě pouze způsoby popsané v ustanoveních § 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona (*používání podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat*) a § 4 odst. 1 písm. o) citovaného zákona (*usmrcení zvířete způsobem působícím nepřímou bolest nebo utrpení*), s tím že ostatní jsou zjevně nepřiléhavé.

Dle názoru krajského soudu obžalovaný žádnou z těchto alternativ nenaplnil; první z nich pro absenci nezbytné alespoň určité míry trvalosti jednání, druhou z nich pro nedostatek následku, neboť jezevčíka neusmrtil, ale zranil.

Krajský soud dále poukázal na nižší škodlivost jednání obžalovaného vyplývající z okolností případu, a to zejména spoluzavinění poškozené, která svého psa přes opakované výzvy obžalovaného řádně nezajistila a do práv obžalovaného opětovně zasahovala tím, že svého psa nechávala vniknout na jeho pozemek. Obžalovaný hájil své oprávněné zájmy, přičemž nelze vyloučit, že odvracel nebezpečí, které hrozilo jeho majetku a zdraví (dle jeho tvrzení se jezevčík snažil obskočit jeho fenu a poté, co se jej snažil odehnat, na něj útočil).

Z těchto důvodů krajský soud uzavřel, že jednání obžalovaného ustanovení § 4 odst. 1 písm. h) nebo o) zákona č. 246/1992 Sb. (ani jiné skutkové podstatě uvedené v citovaném paragrafu) podřadit nelze, a tudíž nelze konstatovat, že by týral zvíře.

Nad rámec nezbytného krajský soud dále konstatoval, že týrání zvířete (jehož se obžalovaný z výše popsaných důvodů dle jeho názoru nedopustil) samo o sobě k naplnění znaků vytýkaného přečinu nepostačuje; je nezbytné, aby k němu přistoupil alternativně buď zvlášť intenzivní způsob týrání (§ 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku) nebo intenzivní způsob týrání veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném (§ 302 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Tyto zákonné znaky vytýkaného přečinu rovněž naplněny nebyly.

Pokud z provedeného dokazování dle názoru krajského soudu nevyplývalo, že obžalovaný jezevčíka týral, tím spíše tak neučinil způsobem zvlášť surovým nebo trýznivým, jak vyžaduje ustanovení § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Za zvlášť surový nebo trýznivý způsob týrání je třeba považovat takové jednání charakterizované ustanovením § 4 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., které se výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

příkoří týraného zvířete. Zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání může odůvodňovat vysoká intenzita týrání, jeho delší doba, opakované jednání charakterizované jako týrání, použití více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., nebo týrání většího počtu zvířat. Že žádná z těchto okolností v případě obžalovaného naplněna nebyla, bylo dle názoru krajského soudu zřejmé.

Krajský soud dále poukázal na to, že z odůvodnění napadeného rozsudku ani z odůvodnění podané obžaloby nevyplývá, v čem okresní soud resp. státní zástupce spatřují naplnění znaku zvláště surového nebo trýznivého týrání. Státní zástupce v podané obžalobě v tomto směru uvádí pouze to, že „surový způsob je spatřován v tom, že týrání takovým způsobem je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete, k němuž v daném případě nepochybně došlo“; okresní soud tuto větu téměř doslovně převzal do odůvodnění napadeného rozsudku. Jak státní zástupce, tak okresní soud se tedy zmiňují pouze o surovém způsobu týrání, který by však k naplnění skutkové podstaty přečinu postačoval pouze ve spojení s jeho spácháním veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném, k němuž však nedošlo. Naproti tomu neosvětlují, v čem spatřují týrání zvířete zvláště surovým způsobem, byť takový způsob jednání obžalovaného deklarují v právní větě obžaloby resp. rozsudku a dovozují z něj užitou právní kvalifikaci.

Pro úplnost pak krajský soud dodal, že obžalovaný se svého jednání nedopustil ani veřejně (tedy nejméně před třemi osobami současně přítomnými dle § 117 písm. b) tr. zákoníku) ani na místě veřejnosti přístupném; psa udeřil v podstatě nikým nepozorován na dvoře svého vlastního domu, přičemž konec skutkového děje mohla vidět nanejvýš jeho sousedka J. K. Alternativa uvedená v ustanovení § 302 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, která ostatně obžalovanému ani není kladena za vinu, tedy rovněž nepřipadala v úvahu.

Z těchto důvodů krajský soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného ze dne 15. 10. 2015 není trestným činem, přičemž současně nejde ani o skutek, který by mohl být jiným příslušným orgánem posouzen jako přestupek, jiný správní delikt nebo kárné provinění, a proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu zrušil a na základě skutkového stavu správně zjištěného okresním soudem podle § 259 odst. 3 tr. řádu sám rozhodl tak, že obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil. Při zproštění obžalovaného obžaloby poškozenou J. K. s jejím nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Vzhledem k tomu, že v jednání obžalovaného neshledal trestný čin, odvolání, jímž se státní zástupce domáhal zpřísnění uloženého trestu, pak podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítl.

IV.

Nejvyšší soud České republiky svým usnesením ze dne 15. 2. 2017 č. j. 3Tdo 48/2017-24 z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaného rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. řádu výše zmíněný rozsudek krajského soudu zrušil, podle § 265k odst. 2 věty druhé tr. řádu zrušil též všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. řádu krajskému soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud předně konstatoval, že učiněná skutková zjištění jsou dle soudů prvního i druhého stupně, jakož i dovolatele, nesporná, přičemž na základě provedených důkazů bylo možné ustálit skutkový stav věci, o kterém není důvodných pochyb. Pokud se jedná o některé (zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

F. § v průběhu řízení namítané) rozpory, jedná se toliko o okrajové skutečnosti, které na věc nemají podstatný vliv.

Jiná je ovšem dle nejvyššího soudu situace ohledně právní kvalifikace. Zatímco soud prvního stupně vyhodnotil jednání F. § jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, soud druhého stupně v daném jednání tento ani žádný jiný trestný čin nespatořoval. Soud druhého stupně především dospěl k odlišnému závěru v otázce, co se rozumí týráním zvířete.

Přestože se soud druhého stupně zabýval jak jednotlivými znaky skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku, vybranými ustanoveními zákona na ochranu zvířat či dikcí těchto ustanovení apod., Nejvyšší soud po provedeném přezkumu věci přisvědčil argumentaci dovolatele, neboť soud nepostupoval při plném respektu k objektu trestného činu týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku, a nadto opomenul některá související ustanovení zákona na ochranu zvířat.

Objektem trestného činu týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku je zájem na ochraně zvířat, která jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, a to před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich bezdůvodným usmrcením člověkem.

Jak poukázal již soud druhého stupně, trestní zákoník nekonkretizuje, co se rozumí týráním zvířete. Přesto se v obecné rovině týráním rozumí určitý způsob zlého nakládání s živým tvorem, které mu působí nějaké útrapy a příkoří. Charakteristiku týrání zvířat však předkládá ustanovení § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat. Soud druhého stupně svoji pozornost zaměřil zejména na způsoby popsané pod § 4 odst. 1 písm. h) *(za týrání se považuje používat podněty, předměty nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat)* a § 4 odst. 1 písm. o) *(za týrání se považuje usmrtit zvíře způsobem působícím nepříměnou bolest nebo utrpení)* tohoto zákona. Jak ovšem opodstatněně namítl dovolatel, soud při svých úvahách opomenul ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) citovaného zákona *(za týrání se považuje jiné tímto zákonem zakázané jednání, v jehož důsledku dojde k utrpení zvířete)*.

Dále pak, ke spáchání trestného činu podle § 302 odst. 1 tr. zákoníku, tedy v jeho základní skutkové podstatě, musí přistoupit jedna z alternativně stanovených okolností, jimž jsou zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání, anebo trýznivý způsob týrání, k němuž došlo veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném (tato druhá alternativa byla na základě provedeného dokazování vyloučena). Přitom právě tyto okolnosti zpravidla posouvají jednání vůči zvířeti do trestněprávní roviny (zůstanou-li pominuty kvalifikované formy jednání uvedené v § 302 tr. zákoníku).

Za zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání je třeba považovat takové jednání, které je nejen podle § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat charakterizované jako týrání, ale které se rovněž výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete. Zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání může tedy odůvodňovat vysoká intenzita týrání, jeho delší doba, opakované jednání charakterizované jako týrání, použití více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat apod. Právě vysokou intenzitou lze dle Nejvyššího soudu spatřovat v krutém a odpudivém jednání F. § především s ohledem na zvířeti způsobená zranění.

Pokud jde o kvalifikovanou formu skutkové podstaty § 302 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (způsobení týranému zvířeti trvalých následků na zdraví nebo smrti), tak trvalými následky lze

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

rozumět nevratné změny zdravotního stavu zvířete právě v důsledku týrání, které již není možné zcela vyléčit ani jinak zhojit, přičemž typickým projevem bude zhoršení zdravotního stavu zvířete oproti stavu před týráním. Není přitom rozhodné, zda se jedná o poškození pohybového aparátu zvířete, smyslových orgánů, jiných orgánů, částí těla apod. Smrtí lze v daném kontextu rozumět jakékoli ukončení života zvířete v důsledku jeho týrání. Za způsobení smrti zvířete je nutné považovat i utýrání zvířete ve smyslu § 3 písm. r) zákona na ochranu zvířat, které spočívá (mj.) v tom, že pachatel přivodí smrt zvířete v důsledku bolestivého anebo jinou trýzeň zvířeti působícího jednání, které zvíře přežije, ale které má za následek nutnost jeho utracení pro následky z utrpení. V tomto případě by z hlediska zavinění s ohledem na § 17 písm. b) tr. zákoníku postačovalo i nedbalostní jednání.

Nejvyšší soud taktéž nemohl přehlédnout, že se v případě jezevčíka sousedky J. K. jednalo o zvíře F. Š. dobře známé a že se nabízely i jiné možnosti, jak se v rozhodné chvíli zachovat. Tedy přinejmenším obdobně, jako tomu bylo v dřívějších případech. Byť opakovaná přítomnost tohoto zvířete na pozemku F. Š. může být velice iritující, kdy sousedka podle všeho nereagovala na výzvy k jeho trvalému zajištění, tak reakce spočívající v brutálním a nelidským ataku na psa násadou od motyky a způsobení mnohačetných zranění, nemůže být považována za adekvátní vzniklé situaci, ale naopak za výrazně agresivní, naprosto nepřiměřené a výrazně hrubé. V tomto ohledu se jeví jako značně nepravděpodobná varianta, že se F. Š. pránil útoku tohoto jezevčíka. Celá záležitost mezi sousedy přitom mohla být řešena již dříve např. instituty občanského práva, jež se pro obdobné situace nabízí.

Skutečnost, na kterou upozorňoval F. Š., že doposud nebyl trestán, poté sama o sobě nemůže kategoricky vyvrátit, že by se nemohl dopustit obžalobou jemu přisuzovaného jednání, přičemž by měla být brána v potaz toliko při ukládání trestu. Přitom jeho tvrzení, že má ke zvířatům kladný vztah se ve světle uvedených skutečností Nejvyššímu soudu jeví jako vysloveně účelové až neomalené.

Nejvyšší soud uzavřel, že je tedy nezbytné, aby krajský soud trestní věc F. Š. v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, přičemž se opětovně bude zabývat okolnostmi stran intenzity jednání F. Š. vůči zvířeti jeho sousedky, potenciální možností dovození znaku týrání zvířete, a to s ohledem na ustanovení zákona na ochranu zvířat, kterými se soud dříve nezabýval a která nastínil Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí, a dále pak otázkou, zda by při podstoupení léčby zvíře přežilo a s jakými případnými zdravotními následky, resp. zda bylo nevyhnutelné jeho utracení, když vezme v úvahu devastující zranění zvířete s fatálními následky a prakticky nemožnost jeho úplného vyléčení. Případně provede další důkazy, pokud jejich provedení shledá za nezbytné pro náležité objasnění věci.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce zrušil rozsudek krajského soudu, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. řádu krajskému soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

V.

Krajský soud byl dle § 265s odst. 1 tr. řádu při opětovném projednání věci vázán právním názorem vysloveným v rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

Nejvyšší soud neměl výhrad vůči skutkovým zjištěním učiněným soudem prvního i druhého stupně, na jejichž základě dle jeho názoru bylo možné ustálit skutkový stav věci, o kterém není důvodných pochyb. Jeho kritika směřovala vůči právnímu posouzení zjištěného skutkového děje soudem druhého stupně. Dle názoru Nejvyššího soudu krajský soud ve svém dřívějším rozhodnutí nepostupoval při plném respektu k objektu trestného činu týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku, a nadto opomenul některá související ustanovení zákona na ochranu zvířat. Konkrétně krajský soud dle Nejvyššího soudu při svých úvahách opomenul ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona na ochranu zvířat, dle něhož se za týrání považuje jiné citovaným zákonem zakázané jednání, v jehož důsledku dojde k utrpení zvířete.

Není pravdou, že by krajský soud citované ustanovení při svých úvahách opomenul; pouze se jím *(stejně jako ustanoveními § 4 odst. 1 písm. a) až g), i) až o) a p) až w) zákona na ochranu zvířat, která rovněž jednotlivě nezmiňuje)* výslovně nezabýval v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť je stejně jako další výslovně nezmiňovaná ustanovení považoval za zjevně nepřiléhavé. Jak bylo uvedeno již v odůvodnění zrušeného rozhodnutí, dle krajského soudu do reálné úvahy připadaly pouze způsoby popsány v ustanoveních § 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona *(používání podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat)*, které však obžalovaný nenaplnil z hlediska dlouhodobosti resp. opakovanosti, neboť předmět působící klinicky zjevné poranění (tj. násadu od motyky) toliko použil (tedy nikoli používal, jak uvedené ustanovení vyžaduje), a § 4 odst. 1 písm. o) citovaného zákona *(usmrcení zvířete způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení)*, jehož se však obžalovaný nedopustil, neboť zvíře bylo usmrceno až na žádost majitelky veterinářem, přičemž na vzniku eventuální nepřiměřené bolesti nebo utrpení se zásadním způsobem spolupodílela právě jeho majitelka, která jej ponechala bez ošetření trpět nejméně čtyři a půl hodiny po vzniku zranění. Dle původního názoru krajského soudu tedy jednání obžalovaného nebylo ničím jiné od dvou výše zmíněných v zákoně výslovně uvedených skutkových podstat, které by byly přiléhavé, pokud by jednání obžalovaného v prvním případě nepostrádalo nutnou dlouhodobost resp. opakovanost, a v případě druhém bylo dostatečně intenzivní a dosáhlo zákonem požadovaného následku.

S ohledem na ustanovení § 265s odst. 1 tr. řádu krajský soud nyní při opětovném projednání věci vychází z právního názoru vysloveného v rozhodnutí Nejvyššího soudu, že se obžalovaný svým jednáním mohl dopustit týrání zvířete způsobem popsaným v ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona na ochranu zvířat.

Jak Nejvyšší soud přikázal ve svém rozhodnutí, krajský soud se následně opětovně zabýval okolnostmi stran intenzity jednání obžalovaného vůči zvířeti jeho sousedky a potenciální možností dovození znaku týrání zvířete, a to s ohledem na ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona na ochranu zvířat, jímž se dříve z popsanych důvodů nezabýval výslovně, a dospěl k následujícím závěrům.

Již v dřívějších rozhodnutích bylo opakovaně uvedeno, ke spáchání trestného činu týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku alespoň v jeho základní skutkové podstatě, musí k týrání přistoupit jedna z alternativně stanovených okolností, jimiž jsou buď zvlášť surový nebo trýznivý způsob týrání, anebo surový nebo trýznivý způsob týrání veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném (druhá alternativa nepřipadá v úvahu).

Za zvlášť surový nebo trýznivý způsob týrání je třeba považovat takové jednání, které je nejen podle § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat charakterizované jako týrání, ale které se rovněž výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

týraného zvířete. Zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání může odůvodňovat vysoká intenzita týrání, jeho delší doba, opakované jednání charakterizované jako týrání, použití více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat apod.

Tyto okolnosti zcela jednoznačně naplněny nejsou. Při posuzování uvedených podmínek Krajský soud shledal pouze řadu okolností, které konkrétní škodlivost jednání obžalovaného významným způsobem snižují:

- Situace, během které se obžalovaný dopustil stíhaného jednání, byla v první řadě důsledkem nezodpovědného a nedbalého jednání poškozené J. K. K. která svého psa přes opakované výzvy a upomínání obžalovaného nezajistila, ač tak byla podle § 1013 občanského zákoníku povinna učinit. K události došlo na pozemku obžalovaného, kde pes poškozené neměl co dělat; navíc se nejednalo o událost ojedinělou. Prvotní a zásadní příčinou v celém příčinném řetězci událostí vedoucích ke škodlivému následku bylo opakované porušování právních povinností ze strany poškozené, na které byla obžalovaným opakovaně upozorňována. Poškozená ve své výpovědi potvrdila, že s ohledem na předchozí zkušenosti s útoky jezevčíka na pozemek obžalovaného měla s obžalovaným ústní dohodu, že v době, kdy bude jeho fena německého ovčáka hárat (cca 14 dní), jezevčíka dostatečně zajistí, aby jeho útokům předešla, a obžalovanému tak nevznikla škoda v souvislosti s plánovaným krytím jeho feny. Poškozená (dle své vlastní výpovědi) k této své povinnosti přistoupila tak, že jezevčíka skutečně přivazovala, avšak s ohledem na jeho potřebu se občas proběhnout, jej následně z provazu pouštěla. Z její výpovědi také vyplývá, že jej v rozhodné době pod dohledem neměla, přičemž věděla, že je schopen přes pletivový plot bez problémů přelézt na sousední pozemek, kde v tu dobu byla hárající fena obžalovaného, a způsobit sousedovi škodu minimálně zmařením krytí. Tímto nekontrolovaným pouštěním psa při vědomí výše uvedeného pak porušila svou prevenční povinnost stanovenou v § 2900 občanského zákoníku.

- Obžalovaný se svého jednání dopustil za okolností, které se přinejmenším blížily stavu krajní nouze, neboť odvracel nebezpečí, které hrozilo jeho majetku a zdraví. Nejvyšší soud uvedl, že „v tomto ohledu se jedná jako značně nepravděpodobná varianta, že se F. Š. bránil útoku tohoto jezevčíka“. Neuvedl však (dokonce ani nenaznačil), na základě jakých důkazů a jakých úvah tento svůj pravděpodobnostní skutkový závěr v neprospěch obžalovaného učinil.

Krajský soud své rozhodnutí na důkazně nepodložených spekulacích nestavěl. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu při svém rozhodnutí vycházel ze skutkového stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Eventuelní skutkové pochybnosti pak hodnotil ve prospěch obžalovaného.

Jediným důkazem, který se k dané otázce vztahuje, je výpověď obžalovaného, který v přípravném řízení uvedl, že jednal v sebeobraně na svém pozemku. Přestože sousedku opakovaně žádal, aby si psa zajistila, a přes její příslib, že tak učiní, pes na jeho pozemek neustále vnikal. Toho dne tam byl sousedčin jezevčík za jeho hárající čistokrevnou fenou německého ovčáka již podruhé. Šel k jezevčíkovi. Chtěl ho chytit, předat ho osobně sousedce a znovu ji upozornit, že tam její pes stále leze a že je to tento den již podruhé, ale pes na něj začal vrčet, cenit zuby a šel proti němu. Proto sáhl po tyči, která ležela u cirkulárky, a psa v sebeobraně několikrát udeřil. V hlavním řízení vypověděl obdobně, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

k němu sousedčin pes neustále lezl. V té době jeho čistokrevná fena německého ovčáka hárala a měl domluvené krytí. Sousedku opakovaně žádal, ať s tím něco udělá. Řekla mu, že psa nechá po dobu 14 dní přivázaného; tak se domluvili. Rozhodného dne mu jeho otec říkal, že tam sousedčin pes v půl desáté znovu byl. Když přišel v 11 hodin, pes tam byl znovu. Obžalovaný ho chtěl někam zavřít, protože měl strach, aby mu fenu neobskočil. Pes se nechtěl nechat odehnat. Pes na něj útočil. Byla tam nějaká násada, tak po ní sáhnul a psa v sebeobraně dvakrát praštil. Poškozená K. to neviděla, nebyla u toho.

To, že poškozená situaci bezprostředně předcházející skutku obžalovaného neviděla (a že neviděla příliš dobře ani skutek samotný), vyplývá i z výpovědi samotné poškozené. Ta v tomto směru uvedla, že „*viděla souseda, nemůže říct, jestli měl tyč nebo klacek, ale než doběhla k tomu plotu, tak už psa nesl, ještě viděla, jak ho asi tluče, ty pohyby tomu nasvědčovaly*“. Jiný důkaz, který by mohl objasnit, zda byl obžalovaný před skutkem psem napadán či ohrožován neexistuje.

Tvrzení obžalovaného, že na něj pes útočil, tedy nebylo žádným jiným důkazem zpochybněno, tím méně pak vyvráceno. Na variantě obžalovaného, že se bránil útoku jezevčíka, kterého odháněl od své hárající feny, krajský soud na rozdíl od Nejvyššího soudu nic nepravděpodobného nespatřuje, a především eventuální přetrvávající skutkové pochybnosti hodnotí ve prospěch obžalovaného.

(Ve svém dřívějším rozhodnutí se krajský soud otázkou krajní nouze nezabýval z toho důvodu, že za situace, kdy v jednání obžalovaného vůbec neshledal znaky trestného činu ani přestupku, bylo zcela nadbytečné zabývat se existencí okolností vylučujících protiprávnost.)

Krajský soud neshledal ani jedinou okolnost, která by konkrétní škodlivost jednání obžalovaného zvyšovala a pro kterou by se jeho jednání mělo v negativním smyslu výrazněji vymykat případům podřaditelným ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona na ochranu zvířat. Pokud se něčím vymyká, tak četnými okolnostmi stojícími na straně obžalovaného.

- Jednání obžalovaného nebylo vedeno pohnutkou způsobit bolest zvířeti, ale chránit své oprávněné zájmy opakovaně narušované laxním přístupem poškozené.
- Jednání obžalovaného nebylo déle trvající.
- Jednání obžalovaného bylo jednorázové (byť provedené několika údery).
- Nebylo při něm užito více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat.

Pokud Nejvyšší soud uvádí, že „právě vysokou intenzitou lze dle Nejvyššího soudu spatřovat v krutém a odpudivém jednání F. Š. především s ohledem na zvířeti způsobená zranění“, je třeba podotknout, že podle § 4 odst. 1 písm. o) zákona na ochranu zvířat usmrcení zvířete způsobem působícím nepříměnou bolest nebo utrpení je přestupkem. Následek, který byl v posuzovaném případě obžalovaným způsoben, je méně závažný, neboť smrt jezevčíka nezpůsobil; ta byla až důsledkem rozhodnutí poškozené psa utratit. Byla-li celá situace spojena s vyšší mírou bolesti a utrpení zvířete, bylo tomu tak zásadní měrou proto, že poškozená J. K. ponechala psa bez ošetření nejméně čtyři a půl hodiny po vzniku zranění. Následek (tj. zvířeti způsobená zranění), na který Nejvyšší soud poukazuje jako na důvod, pro který by jednání obžalovaného nemělo být pouze přestupkem, ale dokonce trestným činem, tedy nenaplnuje ani znaky skutkové podstaty vyjmenovaného přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

Pokud Nejvyšší soud označil jednání obžalovaného za „kruté, odpudivé, nelidské apod.“, jedná se o subjektivní hodnotící výrazy, které však nevypovídají nic o tom, v čem se jednání obžalovaného skutečně v negativním smyslu výrazněji vymyká běžným případům. V tomto směru Nejvyšší soud žádné vodítko nenabízí a krajský soud žádnou takovou skutečnost sám neshledal.

Ze všech popsaných důvodů je krajský soud i při plném respektu k objektu trestného činu týrání zvířat přesvědčen, že pokud se obžalovaný týrání zvířete dopustil, v žádném případě se tomu nestalo zvláště surovým nebo trýznivým způsobem (*dokonce ani surovým nebo trýznivým způsobem, k čemuž by navíc muselo přistoupit spáchání veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném, které nepřipadá do úvahy*). Jednání obžalovaného není trestným činem.

Při vázanosti právním názorem Nejvyššího soudu, že by jednání obžalovaného mohlo být posouzeno jako přestupek podle § 4 odst. 1 písm. w) zákona na ochranu zvířat, krajský soud podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a z důvodů podle § 222 odst. 2 tr. řádu věc postoupil Městskému úřadu Podbořany, který považuje za orgán k jejímu projednání věcně i místně příslušný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není žádný opravný prostředek přípustný.

Poučení o dovolání:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Lounech). o podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 18. 10. 2017

Mgr. Jan Michanek v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Poláčková.

Kateřina
Poláčková

Digitálně podepsal
Kateřina Poláčková
Datum: 2018.05.17
10:46:46 +02'00'

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Lounech vydal dne 8. ledna 2016 podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

V [redacted] **B** [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted]
adresa pro doručování [redacted] bez zaměstnání,

j e v i n e n, ž e

v blíže nezjištěné době v měsíci září 2015 v Žatci v ulici Otakara Ševčíka v zahradní kolonii Ráj na pozemku zahrady parcelní číslo [redacted] obehnané plotem z drátěného pletiva, jež má v pronájmu od města Žatec J. [redacted] F. [redacted], nar. [redacted], a kde obviněný s jeho souhlasem choval dvě feny rasy stafordšírský teriér, přičemž k uvázání a omezení pohybu jedné z nich, která byla hnědo žíhané barvy, použil řetěz o délce 3 m bez obojku, který utáhl ke krku šroubem s maticemi tak, že se řetěz zařezával hluboko do tkání na krku, v důsledku čehož prořízl kůži a vznikla rána krvácela, načež pes byl po blíže nezjištěnou dobu apatický, a nebyly zabezpečeny podmínky pro zachování jejích základních biologických potřeb a byla jí způsobena bolest, utrpení a poškození zdraví do té míry, že bez zásahu jiných osob by tento stav skončil úhynem zvířete za mimořádného utrpení, a proto byla tato fena dne 24.9.2015 odvezena k veterinárnímu ošetření a následně obě feny odvezeny do psí karantény a distribuce Útulku pro opuštěná zvířata v Jimlíně,

t e d y – týral zvíře trýznivým způsobem na místě veřejnosti přístupném,

č í m ž s p á c h a l

prečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku a § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) roků**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat odpor u Okresního soudu v Lounech. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Lounech dne 8. ledna 2016

Mgr. Kamil Vacík, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Bittnerová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. dubna 2016 v Lounech v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Šilhana a přísedících Ing. Boženy Jonášové a Jiřiny Švajcrové, **t a k t o :**

Obžalovaní mladiství

1. D [REDACTED] P [REDACTED],

nar. 1 [REDACTED], okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
okres [REDACTED] svěřenec Výchovného ústavu a Střediska výchovné péče [REDACTED], okres
[REDACTED] od 19.4.2016 na adrese [REDACTED],

2. Š [REDACTED] M [REDACTED],

nar. [REDACTED] okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED]
čp. [REDACTED] svěřenec Výchovného ústavu [REDACTED], okres
[REDACTED]

j s o u v i n n i, ž e

1) v době od 20.00 do 24.00 hodin dne 31.5.2015 v Podbořanech, okres Louny, v ulici Sídliště Míru, po předchozí společné domluvě, vnikli po překonání oplocení do zahrádkářské kolonie, kde pak v úmyslu odcizit věci vhodné k prodeji či spotřebování postupně vnikli do několika chatků či kůlen, a to

- po přečtení oplocení na pozemek u zahradní chatky č. [REDACTED], kde po rozbití skleněné výplně vstupních dveří vnikli do kůlny, kterou prohledali a odcizili z ní sekerku s dřevěnou rukojetí, způsobili tak manželům J [REDACTED] F [REDACTED] nar. [REDACTED], a L [REDACTED]

F [redacted] nar. [redacted] rozbitím skleněné výplně škodu ve výši 500,- Kč a odcizením sekerky škodu ve výši 150,- Kč,

- po přezení oplocení na pozemek zahradní chatky č. [redacted] kde vylomili visací zámek s petlicí u vstupních dveří do zahradní chatky, vnikli do ní, prohlédali ji a přitom rozbili 8ks nápojových skleniček, protrhli kryt na zahradní lavici, rozbili malé přenosné rádio nezjištěné značky, poškodili držáky výplně polohovacího zahradního lehátka a odcizili 1ks lahve s alkoholem zn. Fernet Stock Z o obsahu 0,5 litru, čímž způsobili Š [redacted] Č [redacted] nar. [redacted] škodu na poškozených věcech ve výši 1.050,- Kč a škodu na odcizených věcech ve výši 100,- Kč,

- po přezení oplocení na pozemek zahradní chatky č. 68, kde vytrhli petlici ze zárubně dveří, vnikli do dřevěné zahradní chatky poškozené E [redacted] V [redacted] nar. [redacted] zahradní chatku prohlédali, ale nic v ní neodcizili,

- po přezení oplocení na pozemek zahradní chatky č. [redacted] kde vytrhli oko visacího zámku u dřevěné kůlny, do této vnikli, prohlédali ji, ale nic neodcizili, poté vnikli do nezajištěné zahradní chatky, kterou rovněž prohlédali, ale také nic neodcizili, poškozením oka zámku způsobili poškozené M [redacted] M [redacted] nar. [redacted] škodu ve výši 50,- Kč,

- po přezení oplocení na pozemek zahradní chatky č. [redacted] kde zapálili plynový hořák, pálili na něm pivní tácky a poté, co vyšlehl plamen, od něhož chytilo zařízení chatky, z místa utekli, přičemž celá chatka včetně zařízení, kůlny, pergoly, terasy i oplocení shořela a H [redacted] D [redacted] nar. [redacted] tak byla způsobena škoda ve výši 188.383,- Kč,

požár se dále rozšířil i na vedlejší zahrádku čp. [redacted] kde došlo k zahoření zahradní chatky, u které byla poškozena vnější obvodová stěna a štít, dále kůlna s uskladněnými věcmi a česnek na zahrádce, čímž byla způsobena škoda I [redacted] K [redacted] nar. [redacted] a J [redacted] K [redacted] nar. [redacted] ve výši 21.881,- Kč,

2) v přesně nezjištěné době od 21.00 hodin dne 15.8.2015 do 08:45 hodin dne 16.8.2015 v ulici Sídliště Míru v Podbořanech, okres Louny, po předchozí společné domluvě, vnikli po přezení oplocení do zahrádkářské kolonie, kde pak úmyslu odcizit věci vhodné k prodeji či spotřebování postupně vnikli do několika objektů, a to

- do přistavěné pergoly u obývané chatky č. [redacted] v majetku poškozeného T [redacted] K [redacted] nar. [redacted] kde nějakou dobu pobývali, ale nic z ní neodcizili, ani zde nic nepoškodili,

- po vypáčení vstupních dveří nezjištěným předmětem vnikli do chatky č. [redacted] tuto prohlédali a odcizili z ní několik sladkostí, permanentní fix, krém na opalování, gumové kolečko a 1 ks mrazicího boxu, čímž poškozené S [redacted] P [redacted] nar. [redacted] způsobili škodu ve výši 209,- Kč,

- po vypáčení vstupních dveří nezjištěným předmětem vnikli do chatky č. [redacted] kdy tuto opět prohlédali, ale nic neodcizili, poškozenému J [redacted] B [redacted] nar. [redacted] způsobili škodu poškozením dveří v celkové výši 1.000,- Kč,

- do neuzamčené chatky č. 46 užívané jako kůlna, tuto prohlédali, ale nic z ní neodcizili, takže poškozeným V [redacted] V [redacted] nar. [redacted] a E [redacted] V [redacted], nar. [redacted] nebyla způsobena žádná škoda,

- po překonání oplocení na pozemek zahradní chatky č. [redacted] u které pak vytrhli kovovou petlici zajišťující vchodové dveře, následně vnikli do chatky, kde vše prohlédali a odcizili odtud zahradní teleskopické nůžky, nůžky na živý plot, ruční pákové nůžky, nůžky na plech, hasák a kladivo, tímto jednáním způsobili poškozenému H [redacted] M [redacted] nar. 9.5.1941, celkovou škodu ve výši 1.914,- Kč,

3) dne 16.8.2015 v době od 16.00 do 16.10 hodin, po předchozí společné domluvě o zmocnění se telefonu v Podbořanech, v ulici Nerudově, u domu čp. [redacted] dotázali poškozeného nezletilého M [redacted] V [redacted] nar. [redacted] na věk, pak jej mladistvý

M[redacted] chytil pod krkem a za použití násilí jej natlačil na zábradlí u schodů, přitom jej vyzval k vydání telefonu s tím, že jinak ho zbije, opodál stojící mladistvý P[redacted] pak řekl mladistvému M[redacted] ať vezme i repráček k telefonu, a když poškozenému upadl na zem mobilní telefon zn. Samsung Galaxy s baterií vč. paměťové karty, zvedl jej mladistvý P[redacted], mladistvý M[redacted] pak strhl poškozenému baťoh včetně repráčku v něm uloženém a společně i s věcmi utekli, odcizením repráčku a mobilního telefonu tak způsobili poškozenému M[redacted] V[redacted] celkovou škodu ve výši 700,- Kč,

4) dne 16.8.2015 v době kolem 19:00 hodin v Podbořanech, v ulici Mlýnské po společné domluvě za účelem odcizení věcí vhodných k prodeji vnikli po vyražení bočních vstupních dřevěných vrat do vepřína, kde po vyražení dalších dřevěných vrat zabezpečených zapřenou kovovou tyčí o betonovou podlahu vnikli do užitkové místnosti, odkud následně odcizili vykostřovací nůž bez hodnoty a značkovací sprejovou barvu, tou následně pomalovali vnitřní zdi vepřína několika hanlivými nápisy a jedné z prasnic nastříkali barvu do oblasti očí, dále v jednotlivých kotcích za pomoci nože, vidlí a srpu pobodali a pořezali celkem 6 ks dospělých prasnic, dále kovovou palicí několika úderů umlátili 2 ks selat, když jim roztříštili lebky a mozky, palicí pak několikrát udeřili i další prasata, zvířatům tak způsobili nepřiměřenou bolest, utrpení a poškození zdraví, dále rozházeli krmnou směs po jednotlivých boxech, poškodili ruční LED svítidlo a rozbili tři skleněné výplně oken vepřína, čímž poškozenému soukromému zemědělci A[redacted] K[redacted] IČ 47790334, způsobili celkovou škodu poškozením ve výši 5.197,- Kč,

t e d y –

pod body 1), 2), 4) – zčásti přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili a čin spáchali vloupáním, zčásti dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní a čin spáchají vloupáním, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

pod body 1), 2), 4) – zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

pod bodem 3) – proti jinému užili pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

pod bodem 4) – týrali zvíře zvláště surovým a trýznivým způsobem a způsobili týranému zvířeti takovým činem smrt a čin spáchali na větším počtu zvířat,

- poškodili cizí věc tím, že ji postříkali,

pod bodem 2) – neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při činu překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

č í m ž s p á c h a l i

pod body 1), 2), 4)

dílem dokonané a dílem ve stadiu pokusu nedokonané pokračující provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, § 21 k § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

pod body 1), 2), 4)

provinění poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 3)

provinění loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 4)

provinění týrání zvířat dle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku
provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

provinění porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a to vše jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j í

mladistvý D **P**

za všechna tato provinění a za sbíhající se provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 20.1.2016, č. j. 2Tm 8/2015-362, který nabyl právní moci dne 12.4.2016,

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. **k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání d v a c e t i d v o u (22) měsíců, podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání t ř í (3) roků s dohledem probačního úředníka.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 20.1.2016, č. j. 2Tm 8/2015-362, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Mladistvý Š **M**

Podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. **k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání d v a c e t i d v o u (22) měsíců, podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání t ř í (3) roků s dohledem probačního úředníka.**

Ohledně obou mladistvých obžalovaných se ukládá:

Podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona č. 218/2003 Sb. nahradit podle svých sil škodu způsobenou proviněním.

Podle § 18 odst. 1 písm. f) zákona č. 218/2003 Sb. podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením, nebo zabezpečovací detencí podle trestního zákoníku.

Podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 218/2003 Sb. **výchovné omezení neužívat návykové látky.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba mladiství obžalovaní povinni společně a nerozdílně uhradit J. F. nar. a L. F. nar. bytem částku 300,- Kč na náhradu škody, Š. Č. nar. částku 1.150,- Kč na náhradu škody, M. M. nar. částku 50,- Kč na náhradu škody, H. D. nar. bytem částku 183.383,- Kč na náhradu škody, I. K. nar. a J. K. nar. bytem Podbořany částku 21.881,- Kč na náhradu škody, S. P. nar. částku 59,- Kč na náhradu škody, J. B. nar. částku 1.000,- Kč na náhradu škody, H. M. nar. bytem částku 800,- Kč na náhradu škody, A. K. nar. částku 5.197,- Kč na náhradu škody.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození H. D. nar. 0, bytem K. nar. a J. K. nar. A. K. nar. bytem se zbytkem nároku na náhradu škodu odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce, obžalovaní mladiství, obhájci mladistvých, OSPOD a zákonní zástupci mladistvých, vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Obžalovaní mladiství zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Vzhledem k tomu, že poškození J. F. a L. F. Š. Č. M. M. H. D. J. a I. K. S. P. J. B. H. M. a A. K. se řádně a včas připojili s nárokem na náhradu škody, soud rozhodl, že oba obžalovaní mladiství jsou povinni uhradit těmto poškozeným škodu, která byla prokázána. Vzhledem k tomu, že H. D. a I. K. a J. K. a A. K. požadovali větší částku, než, která byla prokázána, soud odkázal tyto poškozené se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro

porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 tr. řádu).

V Lounech dne 18. dubna 2016

JUDr. Petr Šilhan, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Libor Malý